

Ἡ ἀρχή μου εἶναι. νὰ μὴ ἔχω κίβητιν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΡΗΛΑΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΡΗΛΑΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 7—8 χεῖλι ἀδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνοντας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν δὲν στελεῖται πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορᾶ.

Ἡθικὴ διαφθορὰ.

Παρατηρήθηκε ἀπὸ ὄω καὶ κάμποσα χρόνια, ὅτι ἡ Ἀθῆνα ἀρχισε νὰ πέρνη τὸν κατήφορον πρὸς τὴ διαφθορὰ καιρικυλῶντας.

Ἀφίνομε, ὅτι πολλὰ ξενοδοχεῖα κατάντησαν πλέον ἀνονόμαστα καταστήματα, ἀφίνομε ὅτι ἡ συνοικίαις γέμισαν ἀπὸ παστρικάις, ἀλλὰ ἡ διαφθορὰ μπῆκε καὶ στῆς οἰκογενεῖαις, γιὰτὶ οἱ οἰκογενειάρχαι δὲν φροντίζουν νὰ ἐπιβλέπουν καθὼς πρέπει τὰ σπίτια τους.

Ἡ πολλὰς συναστροφαις, οἱ χοροὶ καὶ οἱ σουαρέδες, ὅλα αὐτὰ εἶνε πόσα μέσα διαφθορᾶς, ὥστε εἶνε ἀπελπιστικὸ νὰ βλέπη τινὰς ἀθῶα πλάσματα νὰ καταστρέφονται ἕνεκα τῆς ἀνοησίας τῶν γονέων των.

Ἀκόμη ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀσχημα μέσα τῆς διαφθορᾶς εἶνε καὶ ἡ ἐφημερίδες καὶ κατὶ ἄχρεια βιβλίαι, τὰ ὅποια ἡ εἰσαγγελία ἔπρεπε νὰ τὰ ἀπαγορεύη, ὡς καθὼς καὶ τῆς ἀχρειαῖς εἰκόνας.

Εἶνε παρατηρημένο, ὅτι ὅσο ἄχρεια γράφει μὴ ἐφημερίδα ἢ ὅσο ἄχραιο εἶνε ἕνα βιβλίον, τότε κάνει καὶ περισσότερη πούλησι.

Στὴ Γαλλία, λέγεται, πῶς ἡ κυβέρνησις ἔχει σκοπὸ νὰ κἀνη νόμον νὰ εἰσαχθῇ ἡ λογοκρισία τοῦ τύπου, διότι τὸ παραξύλωσε, μὴ τέτοια λογοκρισία πρέπει νὰ μῆ καὶ στὸν ἑλληνικὸν τύπον, διότι κἀτάντησε ἐξώλης καὶ πρῶλης.

Ἐλαθα ἀφορμὴ νὰ σᾶς γράψω τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἀπὸ κατὶ μυστήρια πῶς ἔμαθα οἰκογενειακὰ ὑψηλῶν μούτρων, τὰ ὅποια οὐδέποτες μπορεῖ νὰ γραφοῦν καὶ ἀπὸ κατὶ αἰσχροτήτες ἐφημεριδικαῖς πῶς διάβασα αὐταῖς τῆς μέραις, καὶ γιὰ ταῦτο, παρακκλάω τὸν κύριον Εἰσαγγελεῦ νὰ πράξῃ, ὅτι διατάξῃ ὁ νόμος, ἀν θέλῃ τὸ καλὸ τῆς κοινωνίας, ἀν δὲν θέλῃ πάλι, ἄς μᾶς ἀφήσῃ νὰ γίνωμε ὁ ἄχρειότερος λαὸς τῆς ὑψηλοῦ τῆς οἰκουμένης.

Ἡ ἀρχὴ συστημένη

ἀπὸ πρὸ γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μὴ ἐπιτροπή, ἡ ὅποια λέγεται τῶν Ἀγωνιστῶν, καὶ ἡ δουλειὰ τῆς εἶνε νὰ ξεκαθαρίσῃ

ταῖς ἀπαίτησεις ἐνοῦς ἐκάστου ζωντανοῦ ἀγωνιστοῦ τοῦ 21.

Τώρα ξέρετε τί κάνει αὐτὴ ἡ ἐπιτροπή; Πηγαίνει καθὲς πρῶτη τοῦ μῆνα καὶ ὑπογράφει τὰ ἐντάλματα τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς καὶ ρίχνει καὶ καμπόσαις μελανίς; ἀπάνω στὰ τραπέζια, ὥστε νὰ φαίνεται πῶς βρίσκεται σὲ δουλειὰ.

Μπορεῖ νὰ πῆ τινὰς, ὅτι ὁ σκοπὸς πῶς συστήθηκε αὐτὴ ἡ ἐταιρία εἶνε ἕνας καὶ μοναχὸς καὶ κύριος. Νὰ οἰκονομηθῶν κἀμποσοὶ κηφήνες, νὰ τραβοῦν τὸν παρῶ κουνώντας τὰ ποδάρια τους καὶ νὰ τραβοῦν τὸ λουφέ καὶ οἱ κύριοι ἐπιτροπῆ στὴ καμπούρα τῶν ἀγωνιστῶν.

Καθὼς ἐργάζεται αὐτὴ τῶν ἀγωνιστῶν ἡ ἐπιτροπή, ἡ καλλίτερα καθὼς δὲν ἐργάζεται, θὰ καταντήσῃ νὰ ξεκληριστοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι ζωντανοὶ ἀγωνισταῖς; καὶ δὲν εἶνε τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ διακόσια χρόνια ἀν περάσουν, πῶς δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον οὔτε γενεὰ, οὔτε σικιά γενεὰς ἀγωνιστῶν, ἡ ἐπιτροπή πάλι θὰ ὑπάρχῃ διὰ τὴν σωτηρία τῶν χαραμοφάγων.

Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σᾶς φανῇ παράξενο καθόλου ἤτες ὑπερβολικὴ ψευτιά κομμένη μὲ τὸ τσικοῦρι, γιὰτὶ τὸ ἴδιο συνέβηκε καὶ ὅταν ἦταν ὑπουργὸς ὁ φίλος μου Μιλισης, ὁ ὁποῖος ἐξετάζοντας τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, βρῆκε ἕνα ὑπάλληλον διορισμένο μὲ διακόσαις δραχμαῖς τὸ μῆνα, γιὰ νὰ ἐπιβλέπη, λέει, ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Βασιβάκειον, ἐνῶ τὸ Βαρθῆκειον εἶχε τελειώσῃ ἀπὸ καὶ καὶ εἴκοσι χρόνια, ὥστε δὲν εἶνε παράξενο καμμιά μέρα νὰ βροῦμε διορισμένο καὶ κἀνένα ὑπάλληλον ἀπὸ τὸ καιρὸ τοῦ μεγάλου Περικλέα νὰ τραβᾷ τὸ κολόκουρον ἀπὸ τὸ δημόσιον, γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τοῦ φτείσαιμου τοῦ Παρθενῶν.

Τί νὰ σᾶς πῶ; Μπᾶς καὶ θαρεῖτε, ὅτι μὲ τὰ γραψίματα βγαίνει τίποτα; Τὸ θὰ σὲ περάσω καὶ θὰ μὲ περάσῃς στὸ τύπον, κατάντησε πλέον τῆς μῦδας, μάθαμε μάλιστα νὰ λέμε, ὅταν μᾶς βγάζουν τῆς μπογαῖς μᾶς στὰ φῶρα, ὅτι: Περνοῦν στῆς ἐφημερίδες καὶ τοῦς ὑπουργοῦς, ἄς πᾶω κ' ἐγὼ μὲ αὐτοῦς.

Ὅρσε κυβέρνησιον, ὅρσε Ρωμᾶϊκον.

Πάρτε τον στο γάμο σας να σας πη και του χρόνου.

Κύρ Ρούφε

δεν μ'ας κάνουν τή χάρι να μ'ας πη, πώς θα ζήσουν αυτοί οι ἀργάται του Ναύσταθμου, ἀφοῦ τοὺς καθυστεροῦνται ἐνοὺς καὶ ἐνάμισυ μῆνα οἱ μιστοὶ;

Γυρεύουν παραδὲς ἀπὸ τὸ λογιστήριο, καὶ ὁ λογιστής, ἐκεῖνος τέλος πάντων ποῦ κάνει τῆς πλερωμαίς, τοὺς βγάζει τὸ καπέλο του καὶ τοὺς λέει:

— Ὅριστε, πλερωθῆτε ἀπὸ τῆ σκούφια μου. Τί να σας κάνω, ἀφοῦ δὲν μοῦστειλαν παραδὲς;

Εἶνε ἀλήθεια; Στείλτέ τους παραδὲς. Δὲν εἶνε; Τιμορῆστέ τον.

Πῶς θα ζήσουν οἱ ἀνθρώποι;

Μπᾶς καὶ τοὺς θέλετε να γίνουν κρουσάρο ἢ νυχτοκλέφταις;

Μερικοὶ ὁμογροννεῖς

ἔστειλαν μερικοὺς μαντύας τῆς βροχῆς στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ μοιραστοῦν στοὺς κλητῆρους. Ἀξιόπαινος ἢ δωρεὰ τοῦ χαρίσματος, διότι δίκαιο εἶνε οἱ ἀνθρώποι ἀφοῦ μέρα νύχτα περιπολοῦνε νὰ ἔχουν καὶ ἓνα σετζαντὲ νὰ μὴ βρέχωνται. Ἀλλὰ ποιός, παρακαλῶ σας, πῆρε αὐτοὺς τοὺς μαντύας;

Οἱ κλητῆρες; Ὁχι. Ἐγώ; Ὁχι. Σεῖς; Ὁχι. Ὁ Διευθυντής; Ναι καὶ ὄχι. Ὁχι, — διότι δὲν τοὺς πῆρε αὐτός. Ναι. — Διότι ἐπέτρεψε καὶ τοὺς πῆρην οἱ ὑπαστυνόοι καὶ βοηθοί.

Ἔχάλια καὶ καταντιαῖς. Ἐδῶ εἶνε ὅποιος φάγει τὰ πλεῖτερα, ἢ καλλίτερα, ὅποιος φάει τ' ἄλλουνοῦ.

Πάει κι' αὐτό.

Μὲ προσκάλεσαν

ἀπὸ διάφοραις φυλακαῖς νὰ πάω ποῦ ἔχουν νὰ μοῦ ποῦν.

Τί λέτε; Νὰ πάω; Ἴι μὴ τύχει καὶ ὅταν πάω, δὲν βρῶ τὴ πόρτα νὰ βγῶ;

Ἐγὼ λέω νὰ πάω, ἀλλὰ λέω καὶ νὰ μὴ πάω. Νὰ πάω, νὰ μὴ πάω; Ἄς πάω. Ὁχι δὲν πάω. Βρὲ θὰ πάω κι' ὅτι βρέξει ἄς κατεβάσῃ. Καὶ πρῶτα θὰ πάω ἀπὸ τῆς φυλακαῖς τῶν γυναικῶνε διότι... Διὰ πολλὰ διότι, καὶ διότι δὲν κάνει νὰ σὰς τὰ πῶ, πρὶν τὰ μάθω με τὸ νῦ καὶ με τὸ σίγμα.

Τώρα ποῦ τῶφερε ὁ λόγος, νὰ σὰς πῶ καὶ ἓνα ἀστεῖο ποῦ τὸ θυμήθηκα.

τὸ λές, ἀδιάντροπο κορίτσι, ἀτίμασες ὄλο τὸ σόι σου. Κρεμνίσου νὰ μὴ σε βλέπουν τὰ μάτια μου.

Ὁ Μπούρμπουλας ἀκούοντας ὅλα αὐτὰ ἔκανε τὸ σταυρό του, σήκωνε τοὺς νόμους του καὶ δὲν εἴξερε τί ν' ἀπαντήσῃ, ὁ δὲ Κώστας πῆρε κατὰ μέρος τὸν ἀδερφό του καὶ τοῦ εἶπε δυνατὰ, ὥστε νὰ τ' ἀκούῃ ὁ Μπούρμπουλας.

— Ἀδερφε Μιμίκο, ἐνταῦθα ἐδῶ πέρα πρέπει αὐτοστιγμῆς νὰ συγκροτήσωμε οἰκογενειακὸ μυστικὸ συμβούλιο καὶ ν' ἀποφασίσωμε ἀπάνω στοῦ σπουδαῖο αὐτὸ ζήτημα τῆς τιμῆς ποῦ μ'ας παρουσιάστηκε ἄχαρνα. Ὡς καθὼς ἀκουσες, με τὰ ἴδια σου αὐτιά καὶ ἐπίστηκες, ὅτι ἀδερφή μ'ας πλέον δὲν εἶνε τιμία, καὶ ὅτι ἓνας ἀποκατὰ καὶ κακοθήης Μπούρμπουλας τὴν ἀπάτησε, εἰς τρόπον ὥστε καὶ αὐτὴ πλέον δὲν εἶνε τῆς ὑπαντριάς, καὶ ἡ δική μ'ας ἢ τιμὴ ἐμουντζουρώθη τόσο, εἰς τρόπον ὥστε, δὲν εἴμαστε πλέον νὰ βγάνωμε τὰ μοῦτρά μ'ας στοῦ κόσμου καὶ νὰ δοῦμε μοῦτρο ἀνθρώπου, ἂν δὲν πάρωμε τὴν τιμὴ μ'ας πίσω με τὸ ἴδιο αἷμας καὶ τὴ ζωὴ μ'ας. Τί γνωμοδοτᾶς καὶ τοῦ λόγου σου;

— Ἐγὼ, ἀπάντησε ὁ Μιμίκος, γνωμοδοτᾶω, ὅτι γνωμοδοτᾶς καὶ σὺ, καὶ εἶμαι σύμφωνος νὰ γίνῃ φόνος καὶ τῆς Περμαθούλας καὶ τοῦ ἄλλου γαδάρου καὶ ἀπατεῶνου.

— Πολὺ καλὰ, εἶμας εὖ συμφωνοί. Τώρα πρέπει νὰ ἀποφασίσωμε καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ φόνοι, διὰ μονομαχίας ἢ διὰ δολοφονίας;

— Καὶ με τὰ δύο μέσῃ.

Ὅταν μιὰ φόρα με πῆγαν κ' ἐμένα γιὰ μιὰ μέρα στὴ φυλακὴ τοῦ Τριγγέτα γιὰ κάτι χρέη, καὶ μοῦ φώναζαν οἱ φυλακισμένοι γιὰ κοροϊδεῖα — Ἄδικα ἀδικα! Καὶ ὕστερᾳ ἀπὸ κάμπους ὥραις ἐπίασα σχέσεις μ' ὅλους τοὺς πολιτικῶς φυλακωμένους, μοῦ εἶπαν μερικοὶ, — Ἐνοια σου, μὴ στενοχωρίσαι, καὶ ἂν θέλῃς, μπορεῖς νὰ κάνῃς καὶ ἔδω ἀργολαβία, καὶ με κάττι κομμάτια, ποῦ μὴ ρωτᾶς. Καὶ ἔλα ἔδω

Γύρνα τὸ κεφάλι.

Γερνῶ τὸ κεφάλι μέσα σὲ μιὰ τρύπα, κάτω, χαμηλὰ, ντίπ στὴ γῆς, καὶ τοὺς λέω, βρὲ ἀδερφε, δὲν βλέπω τίποτα.

— Οὐ, μοῦ ἀπάντησαν, εἰσαι λαθασμένος, δὲν βλέπεις τίποτα. Ἐδῶ, μέσα στοῦ νεροῦ κύτταξε.

Κυττάζω μέσα στοῦ νεροῦ, καὶ τί να ἔδω; Κάττι κομμάτια, κάττι χωριατοπούλες, κάττι... κάττι ποῦ δὲν ξέρω κ' ἐγὼ καὶ μοῦ λέν. — Τῆς βλέπεις αὐταῖς; Αἶ, εἶνε τῆς ὄλαις μὴ ρωτᾶς.

Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια, πρώτη φορὰ συνκάντησα στὴ ζωὴ μου ἐργολαβία νὰ γίνεταί μέσα στὰ νερά.

Τί συνέβαινε; Ἀκούστε. Ὑπάρχει μιὰ τρυπούλα σὲν νεροχιοῦτης — ἀλὰ Κόντο — ὁ ὅποτος συγκινοῦναι με τὸν τοῖχο τῶν γυναικῶν φυλακῶν, ἐκεῖ, σκάψε σκάψε ἢ γυναῖκες, σκάψε σκάψε οἱ ἄνδρες, ἔκαναν ἓνα βούθουλα, χύνουν νεροῦ μέσα καὶ ἐπειτα κατοπτρίζονται, δηλαδῆς βαζουν τὰ μοῦτρά τους ἀπὸ πάνω καὶ φεγκαρίζονται μέσα στὰ νερά, κ' ἐκεῖ κάνουν σχήματα καὶ μεγέθη.

Ἀκούτε ἐργολαβία μέσα στὰ νερά.

Αἶ, θὰ μοῦ πῆτε αὐτὰ ἦταν ὄλα; Ὁχι, ἀδερφοί, ἔχω ἄλλα σπουδαιότερα, τὰ ὅποια, νοῦκο συμπεριέργκος λέγοντας.

Καταλάβετε τώρα σεῖς τί τρέχει. Τὸ μικρὸ δόλωμα, βγάζει μεγάλου ψάρι.

Ὁ κύρ Σπύρος Δαδέτας

μοῦστειλε, σαράντα ἀντίτυπα ὅπως γράφη, τοῦ Ὠραίου τερπνοῦ καὶ ἠθικοῦ διηγήματος, Ἡ Ἀπιστία καὶ ὑποκρισία τῶν γυναικῶν, νὰ τὸ πουλήσω πρὸς ὄφελος τῶν βρογιασμένων καὶ τὸ δίνω σήμερᾳ στὰ παιδιὰ πρὸς πούλησι πρὸς 15 λεπτὰ τὸ ἓνα.

Ὅσοι θέλετε νὰ εὐεργετήσετε κάνενα φτωχό, πάρτε το, ἄλλοιώτικα, νὰ μὴ σώσετε ποτέσ σας νὰ εὐεργετήσετε οὔτε ἀνθρώπο, οὔτε γαδοῦρι.

— Πολὺ καλὰ, ἐσὺ λοιπὸν πρῶτο θ' ἀναλάβῃς νὰ σφάξῃς τὴν Περμαθούλα με τὸ ζουράφι, καὶ ἐπειτα νὰ πᾶς σ' ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸ μασμαρὰ καὶ τὸν ἄτιμο, νὰ τοῦ πῆς νὰ φτειάσῃ τὴ διαθήκη του τὴν ἀμέσως, καὶ ἐπειτα νὰ με εἰδοποιήσῃς νὰ πάω νὰ τὸν εὐρω. Τὰ ἄλλα εἶνε πλέον δική μου δουλειὰ. Ξεκρέμασε καὶ τὸ σπαθὶ τοῦ πατέρα μ'ας, ἐκεῖνο τοῦ 21 με τὸ ὅποιο ἐσκότωσε τόσαις χιλιάδες τούρκους.

— Ἐγὼ λέω, ὅτι εἶνε καλλίτερο ὅ, τι θὰ κάνῃς νὰ τὸ κάνης με τὸ στόκο τοῦ μπαστουνιοῦ σου, διότι τὸ σπαθὶ τοῦ πατέρα μ'ας ἀπὸ τὰ πολλὰ αἵματα ποῦ ἔχει ἀπάνω ἐσκούριασε καὶ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὴ θήκη του πλέον.

— Παλὺ καλὰ, πρὶν πᾶς νὰ σφάξῃς τὴν ἀδερφή μ'ας, πῆγαινε πρῶτα σ' ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸν ἄτιμο, καὶ πὲς του, ὅσα σοῦ εἶπα, ἀφοῦ πρῶτα τὸν φτύσεις καὶ σοῦ δύσεις καὶ κάμποσα χαστούκια ἀπὸ μέρους μου μὲν, ἓνα σφάλιαρο, ἀπὸ δὲ μέρους σου ἓνα τριόμφο, ἐπειτα πιάστον ἀπὸ τὸ γιανὰ, γονάτισέ τον κάτω, καὶ περίμενε πέντε λεπτὰ, ὡς ποῦ ν' ἀκονίσω στοῦ κατώφλι τὸ στόκο μου. Ἐμπρὸς, πῆγαινε.

Ὁ Μιμίκος ξεκίνησε ἀμέσως καὶ πῆγε κοντὰ στὴ γωνία ποῦ εἶχε τρυπώσει ὁ Μπούρμπουλας καὶ ἐτουρτούριζε καὶ ἔτρεμε σὲν τὸ σκυλί, ὁ δὲ Κώστας εὐγανε τὸ στόκο του καὶ ξεκίνησε νὰ βγῆ ὄξω.

Στ' ἄλλο φυλλο θὰ σὰς περιδιαγράψω τῆς τροχικώκομικαῖς σκηναῖς ποῦ συνέβησαν με τοὺς σιωτωμένους καὶ τῆς δολοφονίας.